

Mohinder Singh v. Shiv Das Singh, (Sodhi, J.)

(10) ਦੱਸਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸੈਟਲਮੈਂਟ ਅਫਸਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਾਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਹੀ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 4 ਅਤੇ 5 ਨੇ ਇਸ ਪਗਡ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਹ ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਨਿਯਮ 92(2) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਲੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸੱਤ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਸਿਰਫ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਖਾਰਜ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ।

(11) ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਸ ਐਸ ਅੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ. - ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਐਚ. ਆਰ. ਸੋਢੀ ਜੇ.

ਮਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਿਵ ਦਾਸ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1960 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1005।

21 ਅਗਸਤ, 1970।

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ (V of 1908)- ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 4- ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ- ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਲੰਬਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਰਨ ਵਾਲੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ- ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ - ਅਜਿਹਾ ਮੁਕੱਦਮਾ - ਕੀ ਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ .

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫਰਮ ਦਾ ਹਰ ਭਾਈਵਾਲ ਅਜਿਹੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਨਫੇ-ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸ਼ੇਅਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਹੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਈਵਾਲ ਇੱਕ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ। ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਕੋਈ ਉਪਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਭੰਗ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ (Para 5) ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨੈ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

520

ਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਧਮੀਜਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਮਿਤੀ 24 ਫਰਵਰੀ, 1959 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸ੍ਰੀ ਸੀ.ਜੀ. ਸੂਰੀ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ, ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 21 ਮਾਰਚ, 1960 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਸੀਓਡ ਅਪੀਲ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰ. 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੰ. 2 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਰਚੇ ਘਟੇ ਹਨ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।

YP?. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਗਵਾਹੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਸ.

"

ਨਿਰਣਾ

HR SI ODHI, J.—ਇਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ .ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਬਾਰੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਥੇ ਕੁਝ ਤੱਥ ਦੱਸਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ।

(2) ਮੋਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਮੁਦਈ ਨੇ 23 ਮਾਰਚ, 7, 1967 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸਾਲ 1950 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅੱਗੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਸੂਬੇਦਾਰ ਮੇਜਰ ਵਜੋਂ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਉਥੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸ਼ਿਵਦੇਵ

Mohinder Singh v. Shiv Das Singh, (Sodhi, J.)

ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੈਸੇ ਭੇਜ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਜੁਬਾਨੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੀ। 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ, ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਵਾਸੀ ਦੂਸਰੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਅਤੇ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਵਿਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 19 ਨਵੰਬਰ 1955 ਨੂੰ ਚਲਾਈ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ, ਐਗਜ਼ੀਬਿਟ ਪੀ. 1 ਦੁਆਰਾ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਡੀ ਸੀਜ਼ਡ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਨਵੀਂ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਪਹਿਲੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਨੂੰ ਦੂਜੀ ਦੇ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਭੰਗ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਭਾਈਵਾਲੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀਆਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਪਲੇਨ ਟਿਫ ਦੁਆਰਾ ਦੋਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿੱਚ ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਮ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਹਰੇਕ ਸਾਥੀ, ਅਮਲੀ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮਿਲੀ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਕਾਰਨ. ਦੋਵਾਂ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਵਾਏ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ

ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਧੋਖਾਧੜੀ ਸੀ . ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਜੋੜਨ ਲਈ ਮਾੜਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੋ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜੇਬੇਬ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਅਤੇ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਵਿਰੁੱਧ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:-

੬ ;

"ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੰਬਰ 2 ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ?"

ਮੁਦਈ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਤੱਕ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮੁਦਈ ਪਹਿਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ ਜੇ ਕਿ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਚਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। 1 ਦਸੰਬਰ, 1950 ਤੋਂ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਤੱਕ, ਤੀਸਰਾ ਸਾਥੀ ਜੋੜ ਕੇ ਦੂਜੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੇਖਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਨੇ ਦੂਜੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਦਿਆਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮੇ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣਿਆ ਸੀ।

(3) ਮੁਦਈ ਨੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

(4) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਵਾਈਪੀ ਗਾਂਧੀ ਦੀਆਂ ਦੋ ਦਲੀਲਾਂ ਹਨ-

- (1) ਇਹ ਕਿ ਭੰਗ ਹੋਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਿਸੇ ਪੁਰਾਣੇ ਸਾਬੀ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ
- '(2) ਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੋ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਹ

ਇਸ ਲਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਰਿੱਟ ਦੇ ਦਸ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮੁੱਦਾ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਜੋੜਨ ਵਾਲੇ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(5) ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਹੀ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਪਟਾਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਿਰਫ਼ ਕੁਝ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਹਰ ਸਾਬੀ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਕਾਰਨ ਲੱਭਣਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਭ - ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਬੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦੀ ਹੱਦ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਹੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨਿਯਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸਦੀ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਆਰਡਰ XXX, ਨਿਯਮ 4, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ 'ਤੇ ਸਥਾਪਿਤ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਭਾਈਵਾਲ ਕਿਸੇ ਫ਼ਰਮ ਦੇ ਨਾਮ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਫ਼ਰਮ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਭੰਗ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਕੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

(6) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਸਵਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਖਾਤੇ ਲੈਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਕਿ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਦਈ ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੀ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਭੰਗ ਹੋ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਾਬੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਪਹਿਲੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪੈਰਿਓਡ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਮ੍ਰਿਤਕ ਇੱਕ ਜ਼ਰੂਰੀ ਧਿਰ ਸੀ। . ^ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੇ ਬਿਨਾਂ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਦੀ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਬਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਿਆਦਾਂ ਲਈ ਏਸੀ ਗਿਣਤੀਆਂ ਨੂੰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਇੰਡੀਅਨ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਐਕਟ, 1932 ਦੀ ਧਾਰਾ 31(1), ਜੋ ਸਾਰੇ ਮੌਜੂਦਾ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਅਤੇ 19 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਚਲਾਈ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ ਐਕਸ ਹਿਬਿਟ ਪੀ. 1 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਜੋਂ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਸੂਬੇਦਾਰ ਮੇਜਰ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਨੇ 10000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ। ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਨੂੰ 4,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੁੱਚਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਰਕਮ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਦੱਸਿਆ, ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਭਾਈਵਾਲੀ ਫ਼ਰਮ ਆਮਦਨ ਕਰ ਵੀ ਅਦਾ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ 14 ਅਕਤੂਬਰ 1955 ਤੱਕ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ | ਉਸ

Mohinder Singh v. Shiv Das Singh, (Sodhi, J.)

ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 1 ਦਸੰਬਰ, 1950 ਤੋਂ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਤੋਂ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 2 ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲੀ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1, ਨੂੰ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਨ। ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਪਿਛਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਜਾਂ ਨਵੀਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਲਏ ਗਏ ਸੰਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਡੀਡ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਵੀਂ ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਤੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ 19 ਨਵੰਬਰ, 1955 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਇੱਕ ਪਾਠ ਹੈ। ਬਿਜ਼ਨਸ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਦਿਨ ਯਾਨੀ 15 ਅਕਤੂਬਰ 1955 ਤੋਂ ਬਕਾਇਦਾ ਹਿਸਾਬ ਕਿਤਾਬਾਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਤੱਕ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਦੋਨਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜਨ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ <G6urf ਫਰੇਮ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸੰਪਾਦਿਤ ਕੀਤਾ:-

"ਕੀ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਰਵਾਈ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਗਲਤ-ਜੋੜਨ ਲਈ ਮਾੜਾ ਹੈ?"

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਫੈਸਲਾ ਆਉਂਦਾ, ਚੰਨਣ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ।

(7) ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਪੱਖਪਾਤ ਦਾ ਇੱਕ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ Sca ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੇ ਇਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਯੋਗਤਾ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰਾਏ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਢੇ ਝਗੜੇ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਹਿਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ, 14 ਤਰੀਕ ਤੱਕ ਖਾਤੇ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ।

ਅਕਤੂਬਰ, 1955, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਵੀਂ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸਿਆ। ਦੋ ਫਰਮਾਂ, ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 1 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਜੋ ਕਿ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਤੱਕ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਮੁਦਈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ I ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ 2 ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ, ਪਹਿਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਲਈ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਤੋਂ ਹਾਂ ਕਿ ^ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਹਿਲੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਭਾਈਵਾਲੀ ਨੂੰ ਭੰਗ ਕਰਨ ਅਤੇ ਖਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਠਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਪੀਰੀਅਡਾਂ ਲਈ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਲਾਭ-ਨੁਕਸਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤਮ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਦੋਵੇਂ ਪੀਰੀਅਡ ਇਕੱਠੇ ਨਹੀਂ ਲਏ ਜਾਂਦੇ।

ਫੁੱਟ

(8) ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ, 1932 ਦੇ SCtoisect 31 ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁੜ A31 ਹਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸਦਾ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਾਰਟਨਰਸ਼ਿਪ ਡੀਡ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 1, ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉੱਤਰਦਾਇਕ 1 ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਇੱਕ ਫਰਮ ਉਹ ਭਾਈਵਾਲ ਬਣਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਫਰਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਚਨਚੇਤੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 1 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਕਾਰਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਨਾਲ 1 ਦਸੰਬਰ, 1950 ਤੋਂ 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1935 ਤੱਕ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਬਣਾਈ ਸੀ। ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਕੇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਜ ਚੰਦਰ ਸੇਨ ਬਨਾਮ . ਗੰਗਾ ਦਾਸ ਸੀਲ (1), ਨੇ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਅਤੇ

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੇ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਖਾਤੇ ਮੰਗੇ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 1 ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਹਿੱਸੇਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਤੇ ਦੇਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਫ਼ਰਮਾਨ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗਦਾਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ; ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਦੋ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ। ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ

(1) ILR 31 ਕੈਲ. 487

**ਰਘੁਵੀਰ ਲਾਈ ਸਹਿਗਲ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ
(ਤੁਲੀ, ਜੇ.)**

ਉਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਏਪੀ ਪੀਲਜ਼ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਲਈ ਆਇਆ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੀ ਨਿਆਇਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਦੱਖਿਆ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਦੂਜੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਬਚਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਤਕ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਇੱਕ ਕਾਰਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਦੂਜੀ ਸਾਂਝੇਦਾਰੀ ਪਹਿਲੀ ਨਾਲੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪੂਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 1 ਵਿਚਕਾਰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਭਾਈਵਾਲੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ.

(9) ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਕੇ.ਜੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

Mohinder Singh v. Shiv Das Singh, (Sodhi, J.)

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ।

ਬਾਲ ਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

ਰਘੁਵੀਰ ਲਾਲ ਸਹਿਗਲ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ, ਆਦਿ।, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1970 ਦਾ ਸੀ.ਡਬਲਿਊ. ਨੰ. 109

ਅਗਸਤ, 21, 1970।

ਪੰਜਾਬ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ (ਬਿਜਲੀ ਸ਼ਾਖਾ) ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ (1939)- ਨਿਯਮ 7— ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਸਰਵਿਸ ਆਫ ਇੰਜੀਨੀਅਰਜ਼ (ਸਿਵਲ)—ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (1965) —ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 1(3) ਅਤੇ 15 — 1939 ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਸਹਾਇਕ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ - ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ - ਅਜਿਹੇ ਨਿਯੁਕਤ ਇੰਜੀਨੀਅਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ - ਕੀ ਨਿਯਮਾਂ ਜਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ.